

ΕΤΗΣΙΑ συνδρομή διὰ τὴν Σύρον δραχ. . . . 30
Ἐκτὸς τῆς Σύρου δραχ. 32

ΕΡΜΗΣ

Ἐκδίδεται τὴν Τρίτην ἑκάστης ἑβδομάδος.
Τιμὴ τῆς καταχωρήσεως δι' ἕκαστον στίχον λεπ. . 15

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁν ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει. Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἠθέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ἡμῶν, διὰ τῶν κατανγκαστικῶν μέτρων τῆς, ἡ Κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, διότι μᾶς ἀγαπᾷ, ὡς δικτείνονται ὅλα τὰ πατρίκιζοντα τοῦ τοῦ μας ὄργανα. Ἡθέλησε δηλαδὴ ἡ κυβερνήσις αὕτη νὰ μᾶς σωφρονίσῃ ἀποκλείσασα τοὺς λιμένας μας, συλλαβούσα τὰ πλοῖα καὶ καταστρέψασα τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μας, διὰ νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ δώσωμεν πρὸς αὐτὴν τὸν τελευταῖον ὅβολόν μας καὶ νὰ τὸν δικάσωμεν εἰς τὸν Πατριζικὸν Ἰουδαῖον, εἰς τὸν Φινλαῦ, εἰς τοὺς κακουργήσαντας ἐντὸς τοῦ κράτους μας ὑπηκόους Ἰόνας καὶ εἰς τοὺς ληστευθέντας κατὰ θάλασσαν, κύριος οἶδε πικρὰ τίνων, Ἰόνας πλοίαρχους, διὰ νὰ μὴν προσβάλωσι πλέον οἱ παῖδες μας τὰς τῶν ἄλλο δαπνῶν οἰκίας, διὰ νὰ μὴν οἰκισθώμεν ἐπὶ ἄλλοτριῶν οἰκοπέδων, διὰ νὰ μὴν φυλακίζωμεν τοῦ λοιποῦ τοὺς κακουργεῖντας ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας μας ζῆνους, διὰ νὰ σκοπώμεν καὶ κατὰ θάλασσαν ὥστε νὰ μὴν ὑπαρχῶσι πειραταὶ ληστεῖοντες ὅπως δὴ ποτε τὰ ξένην σημαίαν φέροντα πλοῖα. Ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα ὑποκαθή ποτε πράξις μὴ δυναμένη νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ἀποτέλεσμα ἐπὶ ματαίῳ γίνεται, αἱ ἐπὶ ματαίῳ δὲ γενόμεναι πράξεις κουφότητα καὶ ἐλαφρόνοια μόνον ἀποδεικνύουν ἐκ μέρους τοῦ πράττοντος τάχως, δυνάμεθα ἐνεκα τούτου νὰ εἰπώμεν, ὅτι τὸ αὐτὸ συνέβη εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν. Εὐγνωμονοῦμεν μὲν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος διότι μᾶς ἀγαπᾷ καὶ ἐνόμισε νὰ μᾶς σωφρονίσῃ καταστρέφουσα καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μας, ἀλλὰ λέγομεν ὅτι ἐματσιοπόνησε, διότι δὲν θέλει ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ τῆς. Ἐκοπίασε λοιπὸν ἀνωφελῶς καὶ μεγάλως κατεδαπνῆθη κρατούσα τρεῖς περίπου ἡδὴ μῆνας μέγιστον ἐν Σκλαμῖνι στόλον, καὶ ἡμᾶς μεγάλως ἐζημιώσεν.

Εἴπομεν ὅτι δὲν ἐπύτυχε νὰ μᾶς σωφρονίσῃ ἡ Κυβερνήσις τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, διότι τὰ σφάλματα τὰ ὅποια καθ' ἡμῶν προσάπτει εἶναι ἀδιόρθωτα καὶ ἀναπόφευκτα εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως, καὶ τοῦτο κατ' ἐξαιρέσιν, δὲν εἶδμεν εἰσέτι συναθροισζομένας χιλιάδας οὐχὶ παιδῶν, ἀλλ' ἀνδρῶν ῥιπτόντων καὶ σσηπότα ὡς καὶ λεμόνια, καὶ λίθους οὐχὶ εἰς τὰς οἰκίας Ἰουδαίων ὡς ὁ Πατριζικὸς, ἀλλ' εἰς τὰς οἰκίας πρωθυπουργῶν καὶ βασιλέων. Εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας ὑπάρχουν κατὰ δυστυχίαν ἀνόητοι παῖδες, μωροὶ δὲ καὶ μέθυσοι ἄνδρες οἵτινες ἐν τῇ παραφροσῇ τῶν καὶ Λόρδον τινα, καὶ ἀλλοδαπὸν Πρόξενον νὰ φονεύσωσι δύνανται, κάμμία δὲ ποινὴ ἐπιβαλλομένη κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔθνους ἐντὸς τοῦ ὁποῦ δύναται νὰ συμβῇ τοιοῦτον δυστύχημα, καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἔθνους προσέτι, δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐπιφέρῃ σωφρονισμὸν τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐκλείψωσι τὰ τοιαῦτα δυστυχήματα.

Ἀναπόφευκτον ὡσαύτως εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας εἶναι, τὸ νὰ λαμβάνῃ εἰς τὴν δικαστορὴν κτήματος εἰς ἄλλον εἴτε ἐγγόριον εἴτε ἀλλοδαπὸν ἀνήκοντος, καὶ εἴτε δι' ἀρπαγῆς, εἴτε δυνάμει ἀνυποστάτου λόγου, εἴτε δι' ἄλλην ὁποιαδήποτε αἰτίαν. Ὁλοῦ τοῦ κόσμου τὰ δικαστήρια μυρίας τοιαύτης φύσεως διενέξεις δικάζουν. Ὅποιαδήποτε ἄρα σωφρονιστικὰ μέτρα ληφθῶσι κατὰ τῶν κοινωνιῶν, δὲν θέλουσι δυνήθῃ νὰ καταπαύσωσι πώποτε τοιαύτας διενέξεις ὡς τὴν τοῦ κυρίου Φινλαῦ.

Κατὰ τοὺς νόμους ὅλων τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν, οἱ ἀλλοδαποὶ ὑπόκεινται εἰς τοὺς ποινικοὺς νόμους τοῦ κράτους ἐνθα διαμένωσιν, ὀλίγον τι μόνον μεταξὺ αὐτῶν πόσωπε ἀπολαμβάνουν κατ' ἐξαιρέσιν, διὰ τὸ ἐξοχὸν αὐτῶν, τὸ τῆς ἐτεροδοκίμης δικαίωμα. Ἡ πρέπει λοιπὸν νὰ μεταρρυθμισθῶσιν οἱ ποινικοὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν κώδικες, καὶ νὰ δώσῃ τὸ πρῶτον παράδειγμα ἡ Κυβερνήσις τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, διὰ νὰ συμμορφωθῶσιν καὶ ἡμεῖς ἐπομένως μετὰ τὸν νέον ἐθνικὸν δίκαιον μεταρ-

ρυθμίζοντες τὸν ἡμέτερον, ἢ ἄλλως, ὁσάκις κακουργεῖσιν ἐντὸς τοῦ τόπου μας Ἄγγλοι, Γάλλοι, Ῥώσοι κ.λ' θέλουσι προφυλακίζεσθαι, θέλουσι γίνεσθαι ἀνακρίσεις κατ' αὐτῶν καὶ θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους μας. Ἐνθυμούμενοι ὅτι τὸ παρελθὸν θέρος κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος τότε κακουργεδοῦ εἰς Μελιταίος ὑπὸ ἡγεσίας Ἄγγλος ὡς φονεύσας ἐκ προμελέτης, ἐπειδὴ δὲν ἐξετελέσθη μέχρι τοῦδε ἡ κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἀλλ' εὐρίσκεται οὗτος εἰς Ἑλληνικὴν φυλακὴν, ἀποροῦμεν διατὶ, κατὰ τὴν νέαν ταύτην ἀρχὴν τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου, νὰ μὴν ζητηθῇ μέχρι τοῦδε καὶ ὁ φονεὺς οὗτος ὑπὸ ἡγεσίας Ἄγγλος ὑπὸ τοῦ ἀντιναύάρχου κυρίου Πάρκερ, καὶ προσέτι ἀποροῦμεν διατὶ νὰ μὴν ζητηθῇ, πρὸς σωφρονισμὸν μας, καὶ ἀποζημίωσις ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὴν μέχρι τοῦδε φυλάκισίν του;

Ὅλας ἐν γένει τὰς κοινωνίας μαστιζοῦν πρὸ καταβολῆς κόσμου κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον [ἢ] ληστεία καὶ πειρατεία, μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς τῶν κυβερνήσεων καὶ τὰ λαμβανόμενα αὐστηρὰ πρὸς καταδιώξιν τῶν μέτρων. Ἀνέγνωμεν προσέτι εἰς πολλὰς ιστορίας ὅτι λησταὶ καὶ πειραταὶ ἐπράξαν τὰ κακουργήματα τῶν μετρηφικασμένων νῦν μὲν, ὡς Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, χωροφύλακες καὶ Ἀστυνόμοι, ἄλλοτε δὲ, ὡς στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ἀξιωματικοὶ φέροντες στρατιωτικὰς στολὰς καὶ παράσημα, ὡς τὸ αὐτὸ ἐπράχθη καὶ ὑπὸ τῶν πειρατῶν τῶν ληστευσάντων τὰ Ἰονικὰ πλοίαρχα, οἵτινες ἔφερον τὸ ἐθνόσημον ἐπὶ τῶν φρεσίων τῶν, καὶ κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν ἦσαν ὑπὸ ἡγεσίας Ἄγγλοι καὶ οὐχὶ Ἕλληνες. Ἀλλ' ἡμεῖς παραδεχόμενοι ὅτι οἱ πειραταὶ οὗτοι ἦσαν Ἕλληνες, λυπούμεθα ὅτι τὰ καθ' ἡμῶν σωφρονιστικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος δὲν θέλουσι τελεσφορήσιν οὐδὲ κατὰ τοῦτο, διότι πώποτε θέλουσι ἐκλείψιν καὶ πρὸς ἡμῖν, μ' ὅσα μέτρα μεταχειρίσθῃ ἡ Κυβερνήσις μας, λησταὶ καὶ πειραταὶ, ὡς δὲν ἐξέλειπον ἐκ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ῥωσίας καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ μεγάλη λοιπὸν ἀγάπη πρὸς ἡμᾶς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἡμᾶς μὲν κατέστρεψαν, αὐτὴν δὲ ἀνωφελῶς κατεδαπῶν.

Τοὺς πρεσβεῖοντες, κηρύττοντας καὶ πιστεύοντας ὅτι μᾶς ἀγαπᾷ ἡ Κυβερνήσις τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος παραπέμπομεν εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν δύο κόσμων καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, διὰ νὰ πληροφορηθῶσιν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν τίνα εἶχον σκοπὸν αἱ καθ' ἡμῶν ἀπαιτήσεις καὶ τὰ κατανγκαστικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, ἐὰν δὲν πιστεύωσιν ὅσα ἐδημοσιεύσαμεν πρὸ πολλοῦ ἡμεῖς, καὶ μεθ' ἡμῶν ἅπας ὁ περιοδικὸς ἐθνικὸς τύπος.

Ἀγέρωχός τις καὶ ἰσχυρὸς μαχαιροβγάλτης ἐπιτίθεται καθ' ὅδον κατὰ τοῦ παιδὸς πολίτου μετὰ τοῦ ὁποῦ ἐξθρηνῶς διάκειται, πληγόνει αὐτὸν καιρίως καὶ ζητεῖ νὰ τὸν καταστρέψῃ. Μεσολαβούντες τινὲς ἀπαλλάτουν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ μαχαιροβγάλτου τὸν δυστυχῆ καὶ ἀθῶον παῖδα καθ' οὗ ἐγένετο ἡ ἐπίθεσις. Ἀλλ' εἰς τὴν τραγικὴν ταύτην σκηνὴν πολὺς περὺν εἰσέρχεται κόσμος.

Ὅποια αἰσθήματα φρονεῖς, φίλε ἀναγνώστα, ὅτι διήγειρεν ἡ σκηνὴ αὕτη εἰς τὰς καρδίας τῶν παρευρεθέντων; Ἀναμφιβόλως ὑπὲρ μὲν τοῦ παθόντος, τὸ τῆς γενικῆς συμπαθείας, ἀχώριστον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον καὶ αὐτὸν τὸν πλέον κακοῦργον τὸ τοῦ μίσους δὲ καὶ τῆς ἀποστροφῆς, κατὰ τοῦ ἀδίκου ἐπιτεθέντος.

Τοιοῦτον καὶ ἀπαράλλακτον ἀποτέλεσμα ἐπέφερον χυπνταχοῦ καὶ μεταξὺ προσέτι καὶ αὐτῶν τῶν βαρβάρων λαῶν ἡ καθ' ἡμῶν ἀδικία τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ ἐπίθεσις. Καὶ ὅμως οἱ ἀπολέσαντες πᾶν εὐγενὲς ἀνθρώπινον αἶσθημα συντάττει τῆς Ἑλπίδος, τοῦ Ἀθηναίου Ταχυδρόμου, τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τινῶν ἄλλων ὀργάνων τοῦ τύπου μας, καίτοι Ἕλληνες, τοσοῦτον ἐξηνδραποδίσθησαν, ὥστε τολμοῦν νὰ δικαιολογήσιν τὴν ἐπίθεσιν ταύτην. Ὁ φατριασμὸς καὶ ἡ ἰδιοτέλεια πεπώρωκον

αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὥστε καὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ δὲν διακρίνουν τὰ ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν ἀντικείμενα!

Συγχωρεῖται μὲν εἰς τὸν φίλον καὶ συναδελφόν μας συντάκτην τῶν Εὐχῶν τῶν Λαῶν νὰ ἔχῃ τὸ πολιτικὸν φρόνημά του, ἐθνικὴ ὅμως ἀνάγκη εἶναι νὰ γίνεταί πρὸς αὐτὸν ἡ ἀνήκουσα ἀπάντησις ὁσάκις διαστρέφει τὴν ἀλήθειαν.

Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοίου ἐλθόντες καὶ αἱ ἐκεῖθεν ἀλληλογραφίαι ἀναφέρουν μὲν ὡς ἀδόκμον ὅτι ὁ κύριος Γρὸς δι' ἐξήκοντα ἢ ἑβδομήκοντα μόνον χιλιάδας δραχμὰς ἀνεγνώρισεν ὡς δικαίας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, οὐχὶ δὲ καὶ ὅτι ἡ κυβερνήσις μας ὀφείλει τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην. Τοιαύτη τοῦλάχιστον διεδόθη ἡ ἀγγελία ἐνταῦθα, ἀπαράλλακτον καὶ ἡμεῖς ἐδημοσιεύσαμεν αὐτὴν διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου μας. Ἀλλ' ὁ συναδελφός μας οὗτος ὡς ἐγκρατὴς τοῦ δικαίου ἀρκούντως γνωρίζει, ὅτι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ Κυβερνήσις μας ὀφείλει ταύτην τὴν ἐκ δρ. 60 ἢ 70 χιλιάδων ἀποζημίωσιν, ἡ μὴ συγκρατήσεως αὐτῆς τοῦ νὰ ὁμολογήσῃ ἐκ τὴν ἀνέκταθεν ὑπόχρεωσιν, ἐντὸς μάλιστα προθεσμίας εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, πρὸς ἀποζημίωσιν ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου δραχμῶν, καὶ ἡ πρότασίς τῆς τοῦ νὰ ὑποβληθῇ ἡ διένεξις εἰς δικαιοσύνην, διὰ κινεῖν λόγον δικαιοῦν τὰ κατανγκαστικὰ καὶ καταστρεπτικὰ τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ μέτρα κατὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ δικαιοῦν τὸν ἀποκλεισμὸν τοσοῦτων λιμένων καὶ τὴν κατάσχεσιν τοσοῦτων πλοίων πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ τριακιστημορίου ἐκ τοῦ ἀπαιτηθέντος ποσού.

Ἄς ἦναι βέβαιος ὁ συναδελφός κύριος Συντάκτης τῶν Εὐχῶν τῶν Λαῶν, ὅτι τὸ γενναῖον Ἀγγλικὸν ἔθνος καὶ ἡ Α. Μ. ἡ κραταιοτάτη καὶ φιλόανθρωπος κυρίαρχος αὐτοῦ Βικτωρία, συνεκισθάνοντο τὸ ἀδικον τὸ ὅποιον ἡ κυβερνήσις τῶν ἐπράξεν, ἐναντίον λαοῦ ἡσύχου καὶ παρ' αὐτῶν προστατευομένου, θέλουσι τὸν ἀποζημιώσιν ἀρκούντως ὅτι δὲ καὶ τοῦτο ἐὰν δὲν κατορθωθῇ, ἀρκετὴ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀποζημίωσις εἶναι αἱ συμπάθειαι ὅλων τῶν λαῶν, ὑπὲρ τῶν εὐχῶν τῶν ὁποίων ἐκδίδεται ἡ ἐφημερίς του.

Ἐὰν ὁ φίλος καὶ συναδελφός μας συντάκτης τῶν Εὐχῶν τῶν Λαῶν ἐγνώριζε πόσον βαρύντητα ἔχει παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῇ ἐξουσίᾳ ἡ γνώμη του, τὴν ὁποῖαν δημοσιεύει διὰ τῆς ἐφημερίδος του, ἡ τὸν κύριον Χρηστίδην ἀφορῶσα, δὲν ἤθελε βεβαίως ἀποφασίσει νὰ ἐπιφέρῃ αὐτὴν, ἀφοῦ ἦναι πασίγνωστον, ὅτι ἡ ἐφημερίς του ἀντιπροσωπεύει μόνον τὴν γνώμην τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐνταῦθα εὐαρίθμων Πατριζικίζοντων, οἵτινες ἀπεδείχθησαν διὰ τῆς διαγωγῆς τῶν ἀσπονδότηται ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ θρόνου, ἐνῶ ἄλλως τε ὁ κύριος Χρηστίδης ἦναι ἀνώτερος καὶ τῆς καταφοράς καὶ τῶν ἐπαίνων τοῦ Συντάκτου τῶν Εὐχῶν τῶν Λαῶν.

Εἰς ἑνδεκα καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων δραχμῶν συμποσοῦνται αἱ ζημίαι τὰς ὁποίας ὑπέστη μόνον τὸ τμήμα μας, ἐκ τῶν ἀδίκων κατανγκαστικῶν μέτρων τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ, κατὰ τὸν γενόμενον ὑπολογισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐσύγκειτο ὑπὸ τῶν εἰδημονεστέρων ἐμπόρων καὶ πλοίαρχων μας. Οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ὑπέστησαν λοιπὸν μεγάλας ζημίας ἐκ τῆς ἀδίκου ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας μας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, καὶ ὅμως αἱ Εὐχαὶ τῶν Λαῶν, αἱ ἐκδιδόμεναι μάλιστα ὑπὸ συντάκτου εἰδήμονος τοῦ δικαίου, δὲν ὕψωσαν διόλου τὴν φωνὴν κατὰ ταύτης τῆς γενομένης ἀδικίας κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν. Ἰσως διότι αἱ εὐχαὶ τῆς ἐφημερίδος τῶν Εὐχῶν τῶν Λαῶν ἔχουν ἀντικείμενον μόνον τὰ συμφέροντα τῶν Ἰταλικῶν λαῶν, οἵτινες ὑποκινηθέντες καὶ εἰσέτι ὑποκινούμενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν πολιτικῶν τῆς σκοπῶν, ἐγίναν ἐλεεινὸν θῦμα τῆς καλῆς πίστεως τῶν.

Δημοσιεύμεν τὴν ἀπὸ 8/20 Φεβρουαρίου 1850 δευτέρην διακοίνωσιν τοῦ Κόμητος Ντελέρντ πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρέσβιν τῆς Ρωσσίας κυρίου Βρουνόφ.

Καθ' ἣν στιγμὴν διευθύνομεν πρὸς ὑμᾶς τὸ ἀπὸ 7/19 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἔγγραφον ὑμῶν, ἐπληροφρήθημεν ἐκ τῆς ἀναφορᾶς σας ὑπ' ἀριθ. 17, ὅτι ὁ Λόρδος Παλμερστὼν μετρίων τ' αὐτὴν ἐκείνην μέτρα τὰ ὅποια ἐλάμβανεν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, συγκατένευσε ν' ἀναγγεῖται αὐτῇ, παραδεχθεὶς τὴν μεσολάβησιν τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς διενέξεως ταύτης. Ἐπειδὴ δὲ παρ' ἡμῶν τὸ συμφέρον τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἀνώτερον πάσης ἑλλης προσωπικῆς σκέψεως, δὲν θέλομεν ἐπιμείνει ὡς πρὸς τὴν ἔλθειν τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοφροσύνης, διὰ τὴν ποῖον ἐνομιζομένην ὑποχρέωσιν ἀπαρνηθώμεν, οὐδὲ σκοπὸν ἔχοντες νὰ παρεμβώμεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐφ' ἣν ἤδη ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις ἐπὶ μεσολαβήσεως προδεδουλόγηται, ἥτις τὴν στιγμὴν ταύτην καθ' ἣν γράφομεν πρὸς ὑμᾶς ἐπέφεραν ὡς ἐλπίζομεν καρποὺς ἐπιτυχίας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν λοιπὸν ἡ φιλικὴ ἡ Γαλλία μεσολάβησιν ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, καὶ συντείνῃ εἰς τὸ νὰ ἐλαφρύνῃ τὸ βάρος τῶν χρηματικῶν ἀπαιτήσεων αἵτινες γίνονται κατ' αὐτῆς, θέλομεν συγχαρῆ ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

Μολοντοῦτο, κύριε Βαρόνε, καθόσον ἀφορᾷ τὴν παρχώρησιν τῶν Ἑλληνικῶν νήσων, τῶν ὡσαύτως ἀπαιτούμενων ἐν ὁνύματι τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰονικῶν νήσων, ἐπειδὴ αὗται δὲν ἀποτελοῦν χρηματικὸν ζήτημα μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος, ἀλλὰ ζήτημα χώρας, συνεχόμενον μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὁρίων τῶν τεθέντων ὑπὸ τῆς συνθήκης τῆς συμφωνηθείσης μεταξὺ τῶν τριῶν μυστικοσυμβουλιῶν ἅτινα ἐδημιούργησαν τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον, θέλει εἶσθαι ἀδύνατον κατὰ πάσαν περίστασιν εἰς ἡμᾶς, ὡς ὑπογράφαντες τὴν συνθήκην ἐκείνην, νὰ παρεμβώμεν ὥστε νὰ διαπραγματευθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἀποκλειομένης τῆς Ρωσσίας. Νομίζομεν ὅθεν καθήκον μας νὰ ἐπιφυλάξωμεν ὡς πρὸς τοῦτο τὰ δικαιώματά μας, ὅπερ καὶ θέλετε δηλῶσαι πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, κοινοποιῶν ταῦτο ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν παροῦσαν διακοίνωσιν.

Δέχθητε κύριε Βαρόνε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρετικῆς ὑπολήψεώς μας.

ΝΕΣΕΑΡΟΛ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Αὐγούστου. Φραγκφόρτιον τὴν 9 Μαρτίου 1850.

Νέον ἐδόθη δειγμα ὅτι θέλει ἀληθεύσει ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ Πρωσία ἐμψυχύνονται ὑπὸ τῆς ζωηρᾶς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ βαδίσωσιν ἐκ συμφώνου πρὸς ἄλληλας, ἡ ὅσον ἔνεστι σαφέστερον εἰπεῖν ἀμφότεραι γνωρίζουν πῶθεν ἀπειλεῖ αὐτὰς ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος, ὅστις διὰ τῶν ἠνωμένων μόνον δυνάμεων τῶν δύναται ν' ἀποκρουθῇ. Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τούτων ἀπόδειξις ἐνυπάρχει εἰς τὴν περίστασιν, ὅτι ἡ Αὐστρία ὑποθάλλει μὲν τὰς ἐκ Μονάχου γινόμενας προτάσεις, περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Γερμανικῶν ἐπαρχιῶν, δὲν ἀπεφάσισεν ὅμως εἰσέτι περὶ τῆς θετικῆς συγκαταθέσεώς της. Ἡ Αὐστρία δὲν θέλει ν' ἀναδεχθῇ οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἤθελεν ἀπωλέσει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ συνδιαλλαγῇ καὶ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Πρωσίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γίνονται διαπραγματεύσεις μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν κυβερνήσεων. Περὶ τῆς ἐνώσεως ταύτης δὲν δύναται τις σχεδὸν ν' ἀμφιβάλῃ, ἡ δὲ πρόθυμος ἐξέτασις τῶν Αὐστριακῶν προτάσεων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Πρωσίας δίδει πλεονέκτημα περὶ τούτου βεβαιότητα.

MONAXON τὴν 13 Μαρτίου

Ὁ Πρωθυπουργὸς εἰδοποίησε τὴν Βουλὴν, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶχε τηλεγραφικὴν ἐκ Βιέννης ἐγδοήσιν, δίδουσαν βασίμους ἐλπίδας ὅτι ἡ Αὐστρία ἐντός

ὀλίγου θέλει συγκατατεθῇ εἰς τὴν συμμαχίαν τῆς Βαυαρίας, Σαξονίας, καὶ Βυρτεμβέργου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ τὴν 8 Μαρτίου.

Δὲν ὑπάρχει μὲν εἰσέτι ἄμεσος κίνδυνος πτώσεως τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλ' αὕτη εἶναι βεβαία. Ἡ κυβερνήσις τοῦ Ἰὸν Ρούσσελ ἀρχίζει νὰ κλονίζεται. Ὑπὲρ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου μεγάλως ἐνέργησεν ἡ πολιτικὴ τοῦ Λόρδου Παλμερστὼν, καὶ ἰδίως ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι δὲ πιθανώτατον ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλει γίνεαι, ἔνεκα τούτου, ἐνεργητικὴ συζήτησις εἰς τὴν βουλὴν τῶν Λόρδων περὶ τῆς πολιτικῆς ταύτης. Οἱ Λόρδοι Στανλέϋ, Ἐλεμβόρουγ, καὶ Ἀβερδίνος θέλουν διευθύνει ταύτην τὴν κατὰ τοῦ Ὑπουργείου ἔφοδον, ἐλπίζοντες ὅτι μετὰ μεγάλης πλειονοψηφίας θέλουν ἐπιτύχει τὸ τοῦ φύγου ψήφισμα. Εἰς τὴν βουλὴν τῶν Κοινοτήτων δὲν ὑπάρχει εἰλικρινὴς καὶ ἰσχυρὸς ὁδηγός, ἡ δὲ διαγωγὴ τοῦ κυρίου Πήλ εἶναι ἀμφίβηλος. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βουλὴν ταύτην δὲν θὰ ἀποφύγει ὁ Λόρδος Παλμερστὼν τὸν φόγον. Εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς κύκλους καὶ τοὺς τόπους μίαν μόνον φωνὴν ἀκούει τις, τὴν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ καθόσον ἀποφασιστικώτερον δυσχερεστοῦνται διὰ τὴν ἀλαζονίαν καὶ ἄφροναν διαγωγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἡ Βασίλισσα, οἱ ὑπουργικοὶ συναδελφοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ δημοσίον, κατὰ τοσοῦτον εἶναι ἀνεξήγητος ἡ γοητεία δι' ἣς διατηρεῖται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐναντίου τῆς θελήσεως τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Εὐρώπης. Πρέπει τάχα νὰ ὁμολογήσῃ ἡ Ἀγγλία ὅτι εἶναι τοσοῦτον ἀδύνατος καὶ ἀναποφάσιτος, καὶ ὅτι δὲν δύναται ν' ἀποτεινᾷ τὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον ἡ ἰδίᾳ καὶ ὁ Κόσμος βδελύσσεται; Τοῦτο εἶναι λυπηρόν. Ἐν τοσοῦτῳ τὸ ὑπουργικόν του μέλλον, ὡς ἐλπίζομεν, δὲν εἶναι τοσοῦτον βέβαιον, ὡς ὁ ἴδιος ἴσως φαντάζεται. Ἡ ζημία δὲ ἦν ἐπροξένησε καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν τόπον εἶναι ἀνεπαρόρβωτος. Ἡ Ρωσικὴ διακοίνωσις, ἥτις ἐπεδόθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπροξένησε βαθυτάτην καὶ λυπηρὰν ἐντύπωσιν. Τὸ ὅρος τῆς εἶναι τοσοῦτον ἐντονον, ὅσον αἱ ἀρχαί της δίκαιαι καὶ ἀληθεῖς. Ἐκτός δὲ τοῦ Λόρδου Παλμερστὼν, οὐδεὶς Ἀγγλος ὑπάρχει ὅστις δὲν ἐρυθρίσῃ, ὅτι πρέπει νὰ δεχθῇ διδασκαλίαν περὶ μετριοφροσύνης ἀπὸ τὸν ἀπόλυτον Αὐτοκράτορα πατρῶν τῶν Ρωσικῶν, καὶ ἐντολὰς ἀμώμου διαγωγῆς ἐκ μέρους τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας. Ἐν τοσοῦτῳ ἔπαυεν ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων, ἀλλὰ δὲν ἐστάλη εἰσέτι διαταγὴ περὶ ἀποδόσεως τῶν συλληφθέντων πλοίων, οὐδὲ παρητήρη ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ κάμμιαν ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῆς.

Ὁμοσπονδία τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς M. Chronicle ἐν Φιλαδελφίᾳ γράφει τὰ ἑξῆς.

Ἀρχαιολόγους θέλει ἐνδιαφέρει ἡ εἰδήσις, ὅτι εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κόλπου τῆς Καλιφόρνιας εὐρέθησαν πλῆθος ἀρχαίων ἐρείπιων. Μέρη ναῶν, οἰκιῶν ὑψηλῶν, πυραμίδων πετρίνων, (ὧν ἐπτά κεῖνται ἐπὶ ἐνὸς Ἀγγλικῷ τετραγωνικοῦ μιλίου), κολοσσαεῖς περιτοιχισμοὶ ἐκ γρανίτου, κίονες, τμήματα πέτρων κατεργαστὰ μετὰ ἐργόγλυφα — πάντα δηλοῦσι περὶ ἀρχαίου τινὸς παλαιόθεν ἤδη ἀφάντου γενομένου ἀνθρωπίνου γένους, οὕτινος ἡ ἱστορία μετ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐνταφιάσθη. Τινὰ ἐξ αὐτῶν ὁμοιάζουσι μὲ τὰ νεωστὶ εὐρεθέντα τοῦ Palenque κ.τ.λ. εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου, ἄλλα μὲ τὰ ἀρχαιοαιγυπτιακὰ ἐρείπια, καὶ ἄλλα πάλιν μὲ τὰ φοινικιακὰ ἀρχαιοῦς. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουσι κάμμιαν ἀρχαιότητα, καὶ μ' ὅλα ταῦτα οἱ εὐρεταὶ τῶν ἐρείπιων τούτων νομίζουσιν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς ἐποχὴν πρὸ τοῦ κατακλεισμοῦ· ἀλλὰ οἱ ἐκεῖ Ἰνδοὶ ἔχουσι μύθον περὶ μεγάλου τινὸς πεπολιωμένου ἔθνους, τὸ ὁποῖον κατεστράφη ὅλως ὑπὸ τῶν ἀγρίων προπατόρων των. Ὁ τόπος τῶν ἐρείπιων λέγεται παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς « ἡ κοιλάς τῶν μυστηρίων ».

ΦΡΑΓΚΦΟΡΤΙΟΝ, τὴν 14 Μαρτίου.

Αἱ ἐν Βιέννῃ δοθεῖσαι προτάσεις τῆς Πρωσίας θέλουν

εὐκολύνει πολὺ τὴν ἐνωσιν, καὶ διὰ τοῦτο θέλουν ματαιωθῇ αἱ ἐλπίδες πολλῶν περὶ ῥήξεως τῆς γενικῆς εἰρήνης· εἰς δὲ τοὺς φίλους τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἡσυχίας θέλει δόσει αἰτίαν καθησυχάσεως. Πάντοτε θέλουν εὐρεθῇ ἀκόμη προσκόμματα τινὰ, ἀλλ' ἡ Πρωσία καὶ ἡ Αὐστρία καλῶς γνωρίζουσι πῶθεν τὰς ἀπειλεῖ ὁ κοινὸς αὐτῶν κίνδυνος, καὶ ποῦ κεῖνται τὰ ἀμυντικὰ κατ' αὐτοῦ μέσα. Ἡ ἐλπίς περὶ διχονοίας τῶν Γερμανικῶν κρατῶν θέλει ματαιωθῇ.

ΣΛΕΣΒΙΚ — ΟΑΣΤΑΙΝ, τὴν 14 Μαρτίου.

Οἱ ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας στρατιῶται ἐπιστρέφουσι σήμερον σωρῆδόν, καὶ ὁ ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸς ἐτοιμάζεται. Τὴν 16 πρέπει ὁλόκληρος ὁ στρατὸς νὰ συναθροισθῇ εἰς τὸ Ρενδσβούργ, καὶ τὴν 17 ν' ἀπεράσῃ τὰ σύνορα. Ὁ στρατηγὸς Μπονὶν θὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πρωσίας, καὶ θ' ἀναδεχθῇ τὴν ἀρχιστρατηγίαν. Ὁ στρατηγὸς Χὰν ὀπισθοδρομεῖ τότε μετὰ τοὺς Προύσους ἀπὸ τὸ μεσημβρινὸν Σλεσβίκ εἰς τὸ Ὀλστάιν καὶ φρουρεῖ εἰς τὸ Κιέλ· ὁ δὲ στρατηγὸς Μάλ-βουργ παραιτεῖ μετὰ τῶν Σουηδῶν τὸ βόρειον Σλεσβίκ, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀντιτάττονται τὰ ἐχρικά στρατεύματα.

ΦΛΩΠΕΝΤΙΑ, τὴν 8 Μαρτίου.

Ὁ Monitore Toscano λέγει. Ἐχομεν θετικὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ Ἅγιος Πατὴρ, συνεπιεὶς ἀποφάσεως γενομένης τὴν 5 τοῦ τρέχοντος εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Portici, θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ρώμην τὴν πρώτην ἐβδομάδα μετὰ τὰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα. Καὶ ἡ Nazionale ἐν Ρώμῃ λέγει. Περὶ τὸ Σπολέτο συναθροίζεται ἰσχυρὸν Αὐστριακὸν σῶμα, καὶ κατ' ἀξιοπίστους εἰδήσεις πρέπει οἱ Αὐστριακοὶ τὴν 12 νὰ παρεμβώσιν εἰς τὴν Ρώμην. Τὰ δὲ Γαλλικὰ στρατεύματα θέλουν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀφίσει μόνον μικρὰν τινὰ φρουρὰν εἰς τὴν Civitavecchia.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, τὴν 9 Μαρτίου.

Κατ' αὐτὰς ἐτοιχοκολλήθησαν προκηρύξεις, ὧν ἡ μὲν ἐμπεριέχει τὰ ἀνδραγαθήματα τοῦ ἀνεψιοῦ (douze journées de Louis Bonaparte) ἡ δὲ ἄλλα τόσα τοῦ θείου (douze journées de l'Empereur)

12 ἡμέραι τοῦ Αὐτοκράτορος.

- 1, Arcole
- 2, Συνθήκη τοῦ Campoformio.
- 3, Πυραμίδες.
- 4, 18 Brumaire.
- 5, Διάβασις διὰ τῶν Ἀλπεων.
- 6, Ναπολέων εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.
- 7, Τὸ στρατόπεδον τῆς Boulogne.
- 8, Ἡ στέψις.
- 9, Austerlitz.
- 10, Jena.
- 11, Πρὸ τοῦ Μεδρίτου.
- 12, Πρὸ τοῦ Μόσχας.

12 ἡμέραι Λουδοβίκου Βοναπάρτου.

- 1, Ἀφίξις εἰς τὸ Ἐλυσαίον.
- 2, Ὀπλοσκοπία τῇ 24 Δεκεμβρίου.
- 3, Ἡ 29 τοῦ Ἰανουαρίου.
- 4, Ἐπίσκεψις εἰς τὸν τάφον τοῦ Αὐτοκράτορος.
- 5, Πορεία εἰς τὰ νοσοκομεῖα.
- 6, Ἐπίσκεψις παρὰ τῷ στρατάρχῳ Bugeaud ἀποθνήσκοντι.
- 7, Ὀπλοσκοπία τοῦ Chartres.
- 8, Συμπόσιον τοῦ Chartres.
- 9, Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Χάμ.
- 10, Ὀπλοσκοπία τοῦ Amiens.
- 11, Ἐπίσκεψις εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ Elbeuf.
- 12, Ταξείδιον εἰς τὸ Rouen.

TRASBOURG, τὴν 9 Μαρτίου.

Ἡ σήμερον γνωστοποιήθησα ψήφοφορία τῶν στρατιωτικῶν ἐκλογέων εἰς τὸν νομὸν τοῦ Σηκουάνα, ἡ ὁποία ἐν-

ταύθα ἐψηφισθήσονται ἐτελείωσεν με ὑπερβάλλουσιν πλειονοψηφίαν ὑπὲρ τῶν σοσιλιστῶν. Ἐτι καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς νομοὺς ἐτελείωσεν ἡ στρατιωτικὴ ψηφοφορία ὑπὲρ τῶν κοκκίνων.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν Παρατηρητὴν.

Ἀνεφέρωμεν ἤδη, διὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης, τὰς κρίσεις τῶν διαφόρων ὁργάνων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου καὶ ἰδίως τοῦ τῆς Ἀγγλίας περὶ τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος κινήματος τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου. Πρὸς συμπλήρωσιν τούτων νομίζομεν καθήκον μας νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν κρίσιν τῆς ἐν Μεδρίτῃ (τῆς Ἰσπανίας) ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ Κήρυξ (Heraldo), ἥτις εἰς ἄρθρον αὐτῆς τῆς 23 Φεβρουαρίου ἐπιφέρει τὰς ἐξῆς λακωνικὰς σκέψεις ἐπὶ μιᾷ ἐκάστης τῶν ἀγγλικῶν ἀπαιτήσεων. Ἰδοὺ αἱ σκέψεις τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος.

« Ἐπὶ τοῦ πρώτου ζητήματος τοῦ ἀφορόντος τὸν Ἰουδαϊκὸν Παράφικον φαίνεται ὅτι εἰς πάντα ὅστις ὑπέστη κλοπὴν, ἀρκεῖ νὰ κηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου ν' ἀπαλλαγθῇ τῆς εἰς τὰ τοπικὰ δικαστήρια προσφυγῆς, καὶ τοῦ ν' ἀποδείξῃ τὴν πραγματικὴν ὑπαρξίν τῶν κλαπέντων.

» Ἐπὶ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ζητήματος τοῦ ἀφορόντος ὑπηκόους τινὰς Ἰουὰς ἐξάγεται ἐν γένει ὅτι ἀρκεῖ νὰ ᾔναι τις ὑπὸ τοῦ ἡ προστατευόμενος Ἀγγλος, διὰ νὰ δύναιτο ἀτιμωρητὴ νὰ παραβιάζῃ τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντες νόμους.

» Ὡς πρὸς τὸ τέταρτον τὸ ἀφορὸν τὸν Κ. Φινλάιν. ἂν καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὑπῆρχε παλαιωμένη, ἐξάγεται ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν.

» Ἐπὶ τοῦ πέμπτου ζητήματος τοῦ ἀφορόντος τὴν λήστευσιν Ἰονικῶν τινῶν πλοίων, ἐρωτῶμεν ἂν αἱ κυβερνήσεις δύνανται νὰ ᾔναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ πραττόμενα ὑπὸ ἀγνώστων ἀτόμων κακούργηματα, καὶ ἂν ἀρκῇ νὰ ᾔναι τις ὑπὸ τοῦ ἡ προστάται του εἰς ὑποθέσεις τοιαύτης φύσεως νὰ καθίστανται ἐνταυτῷ διάδικοι καὶ δικασταί.

» Ἡ Ἀγγλικὴ λοιπὸν διπλωματεία καθιδρύει τοιοῦτο τρόπον ὑπὲρ αὐτῆς νέον ἐθνικὸν δίκαιον.

Τὸ προσφυές τῶν παρατηρήσεων τούτων τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου ζητήματος ἀφίνομεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κοινοῦ νομίζομεν δὲ ἀρμόδιον ἐνταῦθα ν' ἀποτείνωμεν πρὸς τὴν Ἀμερὶκὴν τῆς Σμύρνης, ἀναδεχθέντα ἐναντίον τῆς γνώμης ὅλου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου, τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος μέτρων, ἐὰν νομίζῃ ὅτι ὁ Σουλτάνος χρεώσται τοῦ λοιποῦ ν' ἀποζημιώσῃ πάντα ξένον ὅστις ἤθελε πάθει ζημίαν εἰς τὴν ἐπικράτειάν του, ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους τοῦ ὑπηκόους, ἔχοντας μάλιστα περισσότερον εἰς τοῦτο δικαίωμα, καθὼς φορολογουμένοι.

Ὅταν κατὰ τὸ 1826 ὁ αἰδίδιμος ναύαρχος Μιαούλης ἐπεμψεν εἰς Λονδίνον ἐν τῶν πλοίων του, τὸ ὅποιον ἐναυάγησεν εἰς τὰ παράλια τοῦ Γίερσεϊ καὶ Γίερνέσεϊ, οἱ κάτοικοι τῆς πρώτης τῶν νήσων τούτων ἐλήστευσαν αὐτὸ χωρὶς νὰ τύχῃ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Τῷ ἀπῆντησαν δὲ χλευαστικῶς ν' ἀποτανθῇ εἰς τὰ δικαστήρια τῆς ῥηθείσης νήσου, ὅποια δὲν ὑπῆρχον· τί λοιπὸν ἤθελεν εἰπεῖ ἡ Ἀγγλία ἐὰν ὁ Μιαούλης ἐλάμβανε μόνος του δικαιοσύνην ἀρπάζων πλοίων τι, ἀνῆκον εἰς ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ;

Ἀλλὰ χωρὶς ν' ἀνατρέχωμεν εἰς ἐποχὴν τόσο μεμαρτυμένην, ὡς ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὸ ἐξῆς ἀθρήδιον, τὸ ὅποιον ἀπαντῶμεν εἰς τὸ ἀπὸ 25 (13 Φεβρουαρίου) φύλλον τοῦ Γαλιναίνου, ἐφημερίδος Ἀγγλιστὶ ἐκδιδομένης εἰς Παρίσιους.

« Εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰρλανδίας πρὸ τινῶν μνηῶν πλοίων τι αὐστριακὸν ἐξήτει βοήθειαν παρὰ τῶν κατοίκων, οὗτοι δὲ δραμόντες ἀντὶ νὰ δώσωσι χεῖρα βοθηταῖς ἐλήστευσαν καὶ τὸν πλοίαρχον καὶ τὸ πλοῖον.

« Ἡ Αὐστρία λοιπὸν θέλει ζητῆσαι ἤδη ἀπὸ τὸν Λόρδον Παλμερστὼνα ἀποζημιώσιν διὰ τὴν λήστευσιν ταύτην, στηριζομένη ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων ἐφ' ὧν καὶ ἡ Ἀγγλία διεκδικεῖ τὰς αἰτήσεις τῆς ἐν Ἑλλάδι!! »

Διὰ τῆς παραδοχῆς τοιούτων ἀξιώσεων, ὅποια ἀνατροπὴ δὲν ἐπιφέρεται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ ὅποια δὲν παρεισάγεται εἰς τὸ δίκαιον αὐτό!!

ΓΑΛΛΙΑ.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς ἐθνικῆς ἐκτελέσεως τῆς 21 Μαρτίου ἐπαρουσίασεν ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης κύριος Ρουχέρ νομοσχέδιον, περὶ αὐξήσεως τῆς ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων διδομένης ἐγγυήσεως, καὶ περὶ εἰσγωγῆς φόρου τῶν ἐφημερίδων καὶ ἄλλων περιοδικῶν δημοσιεύσεων.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ὁ κύριος Βαρὸς ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἐπαρουσίασεν ἕτερον νομοσχέδιον περὶ ἐπεκτάσεως μέχρι τῆς 22 Ἰουνίου 1851 τοῦ ἀπὸ δύο Ἰουνίου νόμου τοῦ ἀφορῶντος τὰ Κλουβ (Clubs) καὶ ἄλλας πολιτικὰς συναθροίσεις. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ἐκτείνονται καὶ μέχρι τῶν ἐκλεκτικῶν συναθροίσεων, ὅποταν πρόκειται τὰ διαταραχθῇ ἐξ αὐτῶν ἡ κοινὴ ἡσυχία. Ἀμφότεροι οἱ ὑπουργοὶ οὗτοι ἐξήτησαν νὰ συζητηθῶσι κατεπειγόντως τὰ νομοσχέδια ταῦτα. Μὲν δὲ τὴν ἀντίστασιν τῶν κυρίων Πασχά, Δουπράτ, Λαρσζακελαὶν καὶ Κρεμιέ ἐγένετο δεκτὸν τὸ κατεπείγον μετὰ μικρᾶς πλειονοψηφίας καθόσον ἀφορᾷ τὴν τύπον μετὰ μεγάλης δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐκλεκτικὰς συναθροίσεις. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ συνέλευσις θέλει παραδεχθῇ τὰς κατὰ τοῦ τύπου διατάξεις, ἐκτός τινων τροποποιήσεων ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως τῶν ἐφημερίδων. Πιθανοτάτη εἶναι προσέτι ἡ νίκη τοῦ νόμου κατὰ τῶν συναθροίσεων.

Εἰς τὴν ἐναρξίν τῆς συνεδριάσεως ταύτης ἐγένετο συζήτησις περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κυρίου Δε-Φλότ.

Μόνος ὁ κύριος Δένζου ὠμίλησε κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, καὶ ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν τὴν κατεπολέμησε· ψηφισθῆναι δὲ γενόμενης ἐπεκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ κυρίου Φλότ μετὰ μεγάλης πλειονοψηφίας. Μεταξὺ τῶν ὑπὲρ ψηφισθῆναι τῶν ἦτο καὶ ὁ κύριος Καβαϊνιάκ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ τὴν 13 Μαρτίου.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει τῆς βουλῆς τῶν Λόρδων ἐγένοντο νέαι ἐρωτήσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀφορώσαι τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Μικρέσιος Λανσδὸν πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν θεωρεῖ πρέπον νὰ γίνῃ ἐναρξὶς συζητήσεως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐνὸς ἐυρίσκονται ἐκκενῆς αἱ διαπραγματεύσεις, δὲν ἐπέμεινε πολλὴ εἰς τὴν πρότασιν τοῦ ὁ προτείνας αὐτὴν Λόρδος Στανλέυ. Ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Μικρέσιου Λανσδὸν δὲν ἐξάγεται ἄλλο τι, εἰμὴ ὅτι ἡ μεσολαβήσις τῆς Γαλλικῆς προσηφύθη κατὰ πρῶτον παρὰ τοῦ κυρίου Δρουὶν Δὲ Λουίς ὡς πρότασις γινόμενη παρ' αὐτοῦ ἀτομικῶς καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ μολοντούτο ὁ Λόρδος Παλμερστὼν ἐτάχυνε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κύριον Οὐάϊς περὶ ταύτης τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης προσφορᾶς. Ὅτι ὀλίγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα ἐφθασεν ἡ ἐπίσημος προσφορὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τότε ὁ Λόρδος Παλμερστὼν διέταξε μὲ μερίστην ταχύτητι νὰ τεθῇ τέλος πάσης κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐχθροπραξίας.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ τὴν 14 Μαρτίου

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει τῆς τῶν Κοινοτήτων βουλῆς ὁ κύριος Ἀνστέυ ἠρώτησε τὸν Λόρδον Παλμερστὼνα περὶ τοῦ ἐὰν οἱ Κυβερνήσεις ἐσκόπευον ν' ἀνακαλέσῃ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς τὸν ὑπὸ τοῦ κυρίου Πάρκερ διευνόμενον στόλον, πρὶν ἐκκενωθῶσιν ὑπὸ τῶν Ῥωσικῶν στρατῶν αἱ τοῦ Δουναβίου ἡγεμονεῖαι. Ὁ ὑπουργὸς ἀπῆντησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐδεσφάσθη ὅτι θέλει ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ῥωσικῶν στρατιωτῶν τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας εὐρισκομένων, ἅμα συγχωρήσῃ τοῦτο ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, καὶ πιστεύει ὅτι τοῦτο θέλει γίνεαι. Δὲν ἠνέει ὅμως ποῖαν σχέσιν ἔχει μὲ τοῦτο ἡ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἀνάγκη. Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ κυρίου Ἀνστέυ τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν, ὁ Λόρδος Παλμερστὼν ἀπῆντησεν, ὅτι τοῦτο θέλει γίνεαι ὅποταν δὲν θέλει θεωρηθῇ πλέον ἀναγκαῖα ἡ παρουσία τοῦ στόλου τούτου εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ἀνατολῆς.

Ὁ κύριος Βανκὲς ἠρώτησεν τὸν Ἰπουργὸν ἐὰν ἐπαυσεν ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ Λόρδος Παλμερστὼν ἀπῆντησεν ὅτι δὲν ὑπῆρξεν αὐτόθι ἀποκλεισμὸς κατὰ τὴν ἀληθῆ τῆς λέξεως ἐννοίαν· διότι διὰ τῆς λέξεως ταύτης ἐννοεῖται ἡ παρεμπόδισις τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν πλοίων ὅλων τῶν δυνάμεων, ἐνῶ ἡ ἀπαγόρευσις μόνον διὰ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἐγένετο. Ἐπρόσθεσε δὲ, ὅτι καὶ τὸ μέτρον τοῦτο ἐπαυσε τὸν πρῶτον τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἐκ μέρους τοῦ ἀντιναυάρχου Πάρκερ, κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ ὅτε ἐγένετο δεκτὴ ἡ προσφορὰ τῆς Γαλλικῆς μεσολαβήσεως. Ὁ κύριος Χοὺμ ἐπεθύμησε νὰ μάθῃ τίς θέλει πληρώσει τὴν ἀξίαν τῶν πλοίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου κατασχθέντων. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων εἶπεν, ὅτι τὰ πλοῖα ταῦτα ἐκρατήθησαν ὡς ἐνέχυρον διὰ τινὰς ποσότητας ὀφειλομένης εἰς ὑπηκόους Ἀγγλοῦ, καὶ ὅτι θέλουν κρατεῖσθαι μέχρις ὅτου ἰκανοποιηθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις αὗται καὶ οὐχὶ περαιτέρω.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐξ ἰδιαιτέρως ἀλληλογραφίας.

Τὰ ἀφορῶντα τὸ ἐκκενῆς Ἀγγλοελληνικὸν ζήτημα δὲν ἔλαβον εἰσέτι ὁριστικὴν λύσιν. Ἐν Εὐρώπῃ γίνονται προσπάθειαι ὥστε ἡ λύσις αὕτη νὰ κατορθωθῇ ἀνευ ῥήξεως καὶ τοῦτο συμφέρει καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐν τῇ Ἑλλάδι αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τοῦ ἀπεσταλμένου Γάλλου κυρ. Γρὸς καὶ τοῦ πρέσβους τῆς Ἀγγλίας ἐξακολουθοῦν μὲ βραδυπορίαν, πιθανῶς διότι ἀναμένονται ὁδηγίαι νεώτεραι. Πολλὰ διαδίδονται ἐν τῇ καθέδρῃ περὶ αὐτῶν τῶν διαπραγματεύσεων, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι εἰσέτι κανεὶς οὐδ' αὐτὸς ἴσως ὁ Ἀγγλος πρέσβυς, δὲν ἐγνωρίσῃ τὴν ὁριστικὴν γνώμην τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Γαλλίας, ἀνδρὸς ἐμβριθοῦς καὶ φλεγομένου ἀπὸ τὴν εἰλικρινῇ ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ δώσῃ πέρας εὐχεστον καὶ σύμφωνον μὲ τὸ δίκαιον τῶν ἑθνῶν. Ἐν τούτοις ἡ ὑπόθεσις ὀρίσασε, καὶ ὕστερον μάλιστα ἀπὸ τὰς δολιχείας ἐν ταῖς Βουλαῖς τῆς Ἀγγλίας ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου διαβεβαιώσεις περὶ τῆς φιλικῆς λύσεως τοῦ δυσχεροῦς τούτου ζητήματος, δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλωμεν ὅτι εἴμεθα ἐγγὺς τοῦ τέλους. Εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ ἡ στιγμὴν ἀνεχώρει τὸ ταχυδρομεῖον ἐφθασεν εἰς Παρίσιους νῆα διακονίωσις τοῦ Αὐτοκρ. Νικολ. διὰ τῆς ὁποίας ἐξήτειτο ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐν Σαλαμίνι κατακρατούμενων εἰσέτι Ἑλλήνων πλοῖ. Ἀγνοεῖται ὅποσον θέλει εἰσθαι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σφοδρῶν ἐπανελημένων διακονίωσεων τῆς Ῥωσσίας. Ἐὰν ἡ δύναμις αὕτη μεγάλη καθ' ἐκυστὴν καὶ εὐνοϊκὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπέμενεν ἐξ ἀρχῆς νὰ λάβῃ ἐνεργητικὸν μέρος μετὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν μεσολαβήσιν, ὁ καρπὸς αὐτῶν τῶν διακονίωσεων ἦθελεν εἶσθαι ἴσως πλέον ἀμεσος. ἴσως μάλιστα δὲν ἦθελεν ἀναγκασθῇ νὰ καταφύγῃ εἰς τοιαύτας ἐνθέρμους μὲν ἀλλ' ἐρεθιστικὰς διὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἐθνικὴν ἐκφοράς. Ὅπως ὅμως καὶ ἂν ἔχῃ, ἐπειδὴ καθ' ὅποιονδῆποτε τρόπον καὶ ἂν ἐπῆρχετο ἡ συνδρομὴ τῶν δύο προστατῶν δυνάμεων τὸ ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ τῶν κατασχέσεων μὲγα δειλὸν διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠδύνάτο νὰ ᾔναι ἐλαφρότερον, ὡς πιστεύομεν ὅτι τὸ εὐγενὲς αἶσθημα τὸ ὅποσον ἀνέπτυσσε καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ῥωσσία καὶ ὅλας αἱ ἄλλαι δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος, θέλει χρησιμεύει διὰ τὸ ἐπὶ τὸν ὡς μίαν ἄλλα κρατικὴν αἰγί, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλάς θέλει δυνηθῇ νὰ βαδίσῃ ἀσφαλῶς τὴν ὁδὸν τοῦ προσηφύθη, ἀναστρασομένη ἐσωτερικῶς δι' ὅλων τῶν ἐθνικῶν στοιχείων, μὲ ἐκείνην τὴν ἀνεξαρτησίαν, ἥτοις ἦν ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας, ἥτις ἀπαιτεῖται διὰ τὸν καταρτισμὸν παντὸς διαπονητικοῦ καὶ ἠθικοῦ προσώπου.

Αὐτὸθεν ἐξ ἰδιαιτέρως ἀλληλογραφίας.

Αἱ σπουδαιότεραι εἰδήσεις μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶναι ἡ νῆα διακονίωσις τῆς Ῥωσσίας ἡ σταλείσα εἰς Ἀγγλίαν, δι' ἧς ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ζητεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐν Σαλαμίνι κατασχόμενων πλοίων. Ἡ διακονίωσις αὕτη εἶχε φθάσει εἰς Παρίσιους καὶ ἦν στιγμὴν ἀνεχώρει τὸ ταχυδρομεῖον, καὶ πρὶν κοινοποιηθῇ εἰς τὴν Γαλλικὴν κυβερνήσιν ἐπρόφθασεν ὁ κύριος Τρικούπης καὶ ἔλαβε γνώσιν αὐτῆς κατ' εὐθείαν ὑπὸ τοῦ κυρίου Κισσελέφ ἀντιπροσώπου τῆς Ῥωσσίας. Ἐνεκα τούτου δὲν γνωρίζομεν, οὐδὲ ἐγνωρίζετο εἰς Παρίσιους τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὅποιον ἐπέφερον ἐν Λονδίνῳ ἡ νῆα αὕτη Ῥωστικὴ διακονίωσις. Ὅτι δὲ γνωρίζομεν ἐξ ἰδιαιτέρως μὲς ἀλληλογραφίας ἐξ Εὐρώπης εἶναι, ὅτι ἡ Γαλλία καταγίνεται ὅλας δυνάμεις ἐν Λονδίνῳ νὰ προπαρασκευάσῃ τὴν ὁδὸν λύσεως εὐχεστοῦ δι' ἀμφοτέρων τὰ μέρη, τὴν Ἑλλάδα δηλαδὴ καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Ἐὰν δὲ παρὰ πάντων ἐλπίδα ἀπντήσῃ ἐκεῖ ἐπιμονὴν ἀσυμβίβαστον μὲ τὸν ὁρθὸν λόγον καὶ τὸ δίκαιον, θέλει ἀναγκασθῇ νὰ μεταβάλῃ θέσιν, καθόσον ἡ ἐθνικὴν ἐκφοράς θέλει ἐπεμῆθαι δραστηρίως ἐν περιπτώσει καὶ ἦν ἡ κυβερνήσις βραδυπορήσει. Οἱ φρόνιμοι τῆς Γαλλίας φίλοι τῆς Ἑλλάδος ἀποφεύγουν νῆαν ἐπίσημον ὑπὲρ αὐτῆς ἐπιδείξιν, διὰ νὰ μὴν ἐρεθίσωσι τὴν ἐθνικὴν εὐαίσθησιν τῶν Ἀγγλων καὶ σπρωχθῶσι τὰ πράγματα εἰς βικίαν λύσιν. Ὁ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας εὐρίσκειται εἰς συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ Ἀγγλοῦ πρέσβους οὐχὶ ὅμως συνεχεῖς. Πολλὰ διαδίδονται, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ κύριος Γρὸς δὲν ἐξέφρασεν εἰσέτι τὴν ὁριστικὴν γνώμην τοῦ πρὸς τὸν πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας. Καὶ δικαίως πρὶν γνωρίσει μέχρι τίνος ὁ διπλωμάτης οὗτος ἔχει πληρεξουσιότητα νὰ διαπραγματευθῇ, δὲν δύναται ν' ἀποφάνῃ πρὸς αὐτὸν μὲ τρόπον ὁριστικόν. Ὅπως ὅμως καὶ ἂν ἔχῃσι τὰ πράγματα, εἶναι ἐγγὺς ν' ἀποπερατωθῶσιν. Αἱ ἀναβολαὶ καὶ δυσκολαὶ εἶναι ἀχώριστοι ἀπὸ τοιαύτης φύσεως διαπραγματεύσεως. Ἄς περιμενῶμεν λοιπὸν καὶ τὸ προσεχὲς τῆς Εὐρώπης ἀπόπλοιο, μολοντί ἐνδέχεται καὶ πρότερον καὶ ταύτην τὴν στιγμὴν νὰ ἴδωμεν τὴν λύσιν.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸ Ὑπόμνημα τοῦ ἀποθανόντος περιωνύμου φιλέλληκος Σατωβριάνδου, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Γαλλίας ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ 1821, καθ' ἣν ἤρχισεν ὁ Ἑλληνικὸς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγών. Τὸ Ὑπόμνημα τοῦτο διευθύνθη παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑπουργεὺσαντα εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὴν 30 9δρίου 1828 Κόμητα Δε-Λὰ Φερρόναϊ, ἐπίσης φιλέλληνα, ὡς τὸν περιωνύμον Σατωβριάνδον. Ἡξεύρουσιν οἱ ἀναγνώσταις ἡμῶν, ὅτι ὁ ἐξοχος οὗτος ἀνὴρ ἦτο ὄχι μόνον συγγραφεὺς πολλῶν σοβαρῶν συγγραμμάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν ἐξοχωτέρων Διπλωματῶν τοῦ αἰῶνός μας, ὑποληπτίμενος ὡς τοιοῦτος παρ' ἑλῶν τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἀπολαμβάνων τὴν γενικὴν τῶν συμπολιτῶν του ὑπόληψιν,

Δημοσιεύομεν ἤδη τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Ὑπομνήματος τούτου, τὸ ὁποῖον ἐρανίζομεθα ἀπὸ τὸ εἰς τὴν Ἐφημερίδα ὁ Τύπος ἐκδιδόμενον ἐν ἐπιφυλλίδι σύγγραμμα αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον Ὡς Πέραν τοῦ Τάφου Ἀπομνημόνεύματα Ἀκολουθῶς θέλομεν δημοσιεύσει καὶ τὸ δεύτερον μέρος αὐτῶν, ὡς εἰς ἄκρον σπουδαῖον.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

« Ἀπομακρυσμένος ἐκ τοῦ θεάτρου τῶν συμβάντων, καὶ εὐρισκόμενος εἰς σχεδὸν ἐντελῇ ἄγνοιαν τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν ὑπάρχουν αἱ διαπραγματεύσεις, δὲν δύναμαι νὰ σκεφθῶ δεόντως. Μολαταῦτα, ἐπειδὴ πρὸ καιροῦ διέγραψα ἐν σύστημα ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλίας, ἐπειδὴ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος, οὕτως εἰπεῖν, νὰ ζητήσω τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, εὐχαρίστως, εὐγενῇ Κόμῃ, ὑποβάλλω εἰς τὰ πότνά σας τὰς ιδέας μου.

« Οὐτε καὶ λόγος ἦτο εἰσέτι περὶ τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, ὅτε ἔδωκεν ὁ πρῶτος ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι ὁ ὑπόμνημα μου. Τὸ Ὑπόμνημα τοῦτο ἐμπεριείχεν ἐν ἑαυτῷ τὸ σπέρμα τῆς συνθήκης ἐπὶ τὰς πέντε μεγάλας Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης νὰ ἀπευθύνωσι σννοπτικῇ εἰς τὸ Διδάνιον διακοίνωσιν, ζητοῦσαι ἐπιτακτικῶς τὴν κατὰ πᾶσιν οἰκιστὴν ἐχθροπραξίαν μεταξὺ τῆς Πόρτας καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως, αἱ πέντε Δυνάμεις ἤθελον διαδηλώσει ὅτι ἀνεγνωρίζουσι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι ἤθελον δεχθῇ τοὺς διπλωματικούς αὐτῆς πράκτορας.

« Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἀνεγνωρίσθη εἰς τὰ διάφορα Μυστικισυμβούλια. Ἡ θέσις, ἣν εἶχον καθέξει ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν ὑποθέσεων, παρέσχε βαρύντᾳ τὰς εἰς τὴν γνώμην μου ἀλλὰ τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι ὁ πρίγκιψ Μετερνίχος βεβαίωσεν ὅτι ἀνεγνωρίζουσι τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑπομνήματός μου ἀπὸ τὸν Κ. Κόνιγκα.

« Οὗ τελευταῖος οὗτος, μετ' οὗ εἶχον ἄλλοτε στενὰς σχέσεις, ἦτο ῥήτωρ μᾶλλον ἢ μέγας πολιτικός, μᾶλλον πεπεισμένος ἢ πολιτικὸς ἀνὴρ. Εἶχε κυρίως εἰδὸς τι ζηλοπίας περὶ τῶν ἐπιτυχιῶν, καὶ ἰδίως τῶν τῆς Γαλλίας. Ὅσάκις τὸ Κοινοβούλιον προσέβαλεν ἢ ἐξεθεώρει τὴν φιλοτιμίαν του, ἐβρίσκετο εἰς ἐσφαλμένην ὁδόν, ἤρχιζεν εἰς τοὺς σαρκασμούς εἰς τοὺς ἐπαίνους. Οὕτως μετὰ τὸν πόλεμον τῆς Ἰσπανίας ἐπεβίβη τὴν περὶ ἐπεμβάσεως αἰτησιν, ἣν μετὰ τοσούτου κόπου ἀπέσπασα ἀπὸ τὸ Μυστικισυμβούλιον τῆς Μεδίτης, ὡς πρὸς τὸν συμβιβασμὸν τῶν ὑπερβάλλουσιν ὑποθέσεων ἢ δὲ μυστικῇ αἰτίᾳ, δι' ἣν ἀπεβρίβη ἡ αἰτήσις αὕτη, ἦτο, διότι δὲν ἐνηργήθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἰδῇ, ὅτι, καὶ ἐντὸς τοῦ συστήματός του (ἐὰν εἶχε τοιοῦτον) ἡ Ἀγγλία, παριστανομένη εἰς γενικὴν τινα σύνοδον, καὶ μὴ οὕσα ὑποχρεωμένη εἰς τὰς πράξεις τῆς συνόδου ταύτης νὰ ᾔνοιε ἐλευθέρᾳ νὰ ἐνεργῇ πάντοτε μόνῃ. Οὕτως ὁ ἴδιος ἀπέστειλε στρατὸν ἐν Πορτογαλίᾳ, οὐχὶ πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Χάρτου, τὸν ὁποῖον ὁ πρῶτος αὐτὸς ἐνέπαιζεν, ἀλλὰ διότι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκατηγόρει αὐτὸν περὶ τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ παρουσίας τῶν στρατιωτῶν μας, καὶ ἤθελε νὰ εἴπῃ εἰς τὸ Κοινοβούλιον ὅτι ὁ στρατὸς κατεῖχε τὴν Λισαβόνην, ὡς ὁ Γαλλικὸς κατεῖχε τὸ Κάδιξ. Καὶ ὅμως οὕτως ὑπέγραψε τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, ἐναντίον τῆς ἰδέας αὐτοῦ πεποιοῦσθαι ἐναντίον τῆς

ἐπιθυμίας τῆς πατρίδος του, δυσμενοῦς οὖσης κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Ἐὰν συνήθουν εἰς τὴν συνθήκην ταύτην, τὸ ἔπραξε μόνον καὶ μόνον, φοβούμενος μὴ ἰδῇ τὴν Γαλλίαν ἰμοῦ μετ' ἡμῶν ν' ἀναλάβωσι πρῶται τὰ ζητήματα, καὶ νὰ συλλέξωσι μόνον τὴν δόξαν γενναίας ἀποφάσεως. Ὁ Ὑπουργὸς οὗτος, ὅστις πρὸ παντὸς ἄλλου θέλει ἀφῆσαι μεγάλην φήμην, ἐνόμιε συγχρόνως, ὅτι θέλει στενοχωρήσει δι' αὐτῆς ταύτης τῆς συνθήκης τὰ κινήματα τῆς Ῥωσίας καὶ ὅμως ἦτο πασίγνωστον, ὅτι τὸ κείμενον τῆς πράξεως δὲν ἤθελε ποσῶς δεσμεύσει τὸν Αὐτοκράτορα Νικόλαον, δὲν ὑπεχρέωνεν αὐτὸν νὰ μὴ ἐπιχειρήσῃ ἰδιαίτερον κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον.

Ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου εἶναι ἄμορφον ἔγγραφο, σχεδιασθὲν ἐν βίᾳ ἐν ᾧ οὐδὲν προβλέπεται, καὶ τὸ ὁποῖον πλημμελεῖ ἀντιφάσεων,

Ἐν τῷ περὶ Ἑλλάδος ὑπομνήματί μου ὑπελάμβανον τὴν σογκατάθεισιν τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων. Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Πρωσία συνεδέθησαν χωριστὰ τῶν ἄλλων Ἡ οὐδετερότης αὐτῶν τὰς κατέστησεν ἐλευθέρους, κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ κηρυχθῶσι ὑπὲρ ἢ κατὰ ἑνὸς τῶν διαμαχομένων μερῶν.

Δὲν πρόκειται νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος· πρέπει νὰ θεωρηθῶσι τὰ πράγματα ὡς ὑπάρχουσι. Πᾶν, εἰς ὃ αἱ Κυβερνήσεις ὑποχρεωμέναι, εἶναι το νὰ ὠρελθῶσιν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἐκ τῶν τελεσθέντων ἤδη. Ἀς ἐξετάσωμεν τὰ γεγονότα ταῦτα.

Ἡμεῖς κατέχομεν τὴν Πελοπόννησον· τὰ φρούρια τῆς Χερσονήσου τούτης ἔπασαν εἰς χεῖρας μας. Ἰδοὺ, ὅ,τι ἀφορᾷ ἡμᾶς.

Ἡ Βάρνα ἐκυριεύθη· ἡ Βάρνα καθίσταται μία ἐμπροσθοφυλακὴ χεῖμῃ ἐξδομήκοντα ὥς εἰς πορείας ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἑλλησποντος ἀπεκλείσθη οἱ Ῥῶσοι καταλαμβάνουσιν ἐν καιρῷ χειμῶνος τὴν Σιλίστριαν καὶ τινα ἄλλα φρούρια. Πολυάριθμοι νεοσύλλεκτοι θεωροῦσιν ἐπέλθει. Κατὰ τὰς πρῶτας ἡμέρας τοῦ ἔαρος, τὰ πάντα θέλουσι κινηθῇ δι' ἀπερασπιστικὴν μάχην. Ἐν Ἀσίᾳ ὁ στρατηγὸς Πάρκεβις εἰσέβαλεν εἰς τρία Πασαλίκια ἄρχε τῶν πηγῶν τοῦ Εὐφράτου, καὶ ἀπειλεῖ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἐρζερούμ. Ἰδοὺ, ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Ῥωσίαν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἤθελε πράξει καλῶς, ἐὰν ἐπεχίρει χειμερινὴν ἐν Εὐρώπῃ ἐκστρατείαν· Νομίζω, ὅτι ἤθελε πράξει καλῶς ἐὰν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο. Πορευόμενος πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἤθελε κόψει τὸν γόρδιον δεσμόν, ἤθελε θέσει ἐν τέρμα εἰς ἀπάσας τὰς διπλωματικὰς ραδιουρδίας. Πάντοτε κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας. Ὁ τρόπος τοῦ ἀποκτῆναι συμμάχους εἶναι τὸ νικᾶν.

Ὅσον διὰ τὴν Τουρκίαν ἔχω τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἤθελον μᾶς κηρύξει τὸν πόλεμον, ἐὰν οἱ Ῥῶσοι ἀπειύγχανον ἐμπροσθεν τῆς Βάρνας.

(Ἐνταῦθα φέρεται διαφόρους ὁ συγγραφεὺς σκέψεις περὶ τῆς ἡθικῆς καταστάσεως τῶν Τούρκων κτλ. εἴτα ἐπιλαμβάνεται πάλιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος λέγων)

Ἀς παραδεχθῶμεν ἐν τούτοις, ὅτι τὸ Διδάνιον θέλει ἐνδῶσει νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις περὶ τῶν θέσεων τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου. Ἡ διαπραγματεύσις θέλει ἀποβῇ εἰς ἄκρον ἀκανθώδους. Ὅτε δὲ θέλουσι κανονισθῇ τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὑπόθεσις θέλει κατασταθῇ ἀτελείωτος. Ἐἰς ποῖον μέρος τοῦ Χερσονήσου θέλουσι τεθῇ τὰ ὅρια ταῦτα; Πόσαι νῆσοι θέλουσι ἀπολαυεῖν τὴν ἐλευθερίαν; Ἡ Σάμος, ἥτις μετὰ τοσαύτην γενναίότητα ὑπερασπίσθη τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς, θέλει ἐγκαταλελειφθῇ; Ἀς προχωρήσωμεν περαιτέρω. Ὑποθέτομεν, ὅτι αἱ συσπεντεύσεις ἀπεσπασίσθησαν. Ὁ Θεὸς αὐταὶ παραλύσει τὰ στρατεύματα τοῦ Αὐτοκράτορος Νικόλαου; Ἐν ᾧ οἱ πληρεξούσιοι τῶν Τούρκων καὶ τῶν τριῶν συμμάχων Δυνάμεων θέλουσι διαπραγματεύεσθαι εἰς τὸ Αἶγαϊον Πέλαγος, πᾶν βῆμα τῶν εἰσβαλόντων ἐν Βουλγαρίᾳ στρατευμάτων θέλει μεταβάλλει τὴν κατάστασιν τοῦ ζητήματος. Ἐὰν οἱ Ῥῶσοι ἐνικῶντο, οἱ Τούρκοι ἤθελον διαλύσει τὰς συνεντεύσεις· ἐὰν οἱ Ῥῶσοι ἤρχοντο πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἤθελε πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς ἀνεξαρτη-

σίας τῆς Πελοποννήσου! Οἱ Ἕλληνες δὲν ἤθελον εἶναι ἀνάγκη μῆτε προστατῶν, μῆτε διαπραγματευτῶν.

Οὕτω λοιπὸν, τὸ νὰ πεισθῇ τὸ Διδάνιον νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου εἶναι τὸ νὰ ἀπομακρύνῃ τὰς δυσκολίας, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ τὰς διαλύσῃ. Ἡ σύμπτωσις τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ῥῶσων, εἶναι κατ' ἐμὴν γνώμην, ἀναγκαία, ἵνα ἀπαλλάξῃ τὰ Μυστικισυμβούλια τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὰς δυσχερείας, εἰς ἃς εὐρίσκονται.

Ὅποιος ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος θέλει προτείνει συμφωνίας περὶ τῆς εἰρήνης;

Εἰς τὴν προκήρυξιν αὐτοῦ δηλοποιεῖ, ὅτι παραιτεῖται τῶν κατακτήσεων, ἀλλ' ὁμιλεῖ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ πολέμου. Τοῦτο εἶναι διφορούμενον, καὶ δύναται νὰ φέρῃ μακράν.

Τὸ Μυστικισυμβούλιον τῆς Πετροπόλεως, θέλουσι νὰ κανονίσῃ τὰς συνθήκας τοῦ Ἀκερμανίου καὶ τοῦ Ἰασίου θέλει ζητήσῃ 1ον Τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν τῶν δύο Ἡγεμονιῶν 2ον Τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου τῆς Μαύρης Θαλάσσης, τόσον διὰ τὸ Ῥωσσικὸν ἔθνος, καθὼς καὶ διὰ λοιπὰ 3ον Τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν ἐξοδευθεισῶν ποσοτήτων.

Πολυάριθμοι παρίστανται δυσκολαὶ πρὸς πραγματοποίησιν εἰρήνης ἐπὶ τοιούτων βάσεων.

Ἐὰν ἡ Ῥωσία θέλῃ νὰ δώσῃ εἰς τὰς ἡγεμονίας ἡγεμονίας τῆς ἐκλογῆς τῆς, ἡ Αὐστρία θέλει θεωρήσῃ τὴν Βλαχίαν καὶ τὴν Μολδαβίαν ὡς δύο Ῥωσσικὰς ἐπαρχίας ἐπομένως θέλει ἀντισταθῇ εἰς τὸν τοιοῦτον πολιτικὸν συνδυασμόν.

Ἡ Βλαχία καὶ ἡ Μολδαβία θέλουσι μεταβῇ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν Ἡγεμόνος ἀνεξαρτήτου πάσης μεγάλης Δυνάμεως, ἢ Ἡγεμόνος ἐγκαθιδρυθέντος ὑπὸ τὴν προστασίαν πολλῶν Βασιλέων;

Εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν ὁ Νικόλαος θέλει προτιμῆσαι τοὺς ὑπὸ τοῦ Μαχμούτου διοριζομένους Ὅσποδάρους, διότι αἱ ἡγεμονίαι ἐξακολουθοῦσι νὰ ᾔνοιε Τουρκικαί, ἤθελον εἶσθαι τρωταὶ εἰς τὰ ὅπλα τῆς Ῥωσίας.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου τῆς Μαύρης Θαλάσσης, τὸ ἀνοιγμα αὐτῆς δι' ἅπαντας τοὺς στόλους τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἤθελον διασείσει ἐκ θεμελίων τὴν δύναμιν τῆς Πόρτας. Νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διάβασις τῶν πολεμικῶν πλοίων ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦτο εἶναι ἀναφορικῶς πρὸς τὴν γεωγραφίαν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς ν' ἀνεγνωρίζετο τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ξένους στρατοὺς νὰ διέρχονται παντὶ καιρῷ τὴν Γαλλίαν ὑπὸ τὰς τειχὰς αὐτῶν Παρισίων.

Τέλος, ἡ Τουρκία! ποῦ θέλει εὐρὴ τὰ χρήματα, διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξόδα τῆς ἐκστρατείας; Ὁ λεγόμενος θησαυρὸς τῶν Σουλτάνων εἶναι μῦθος παλαιός. Αἱ πέραν τῶν Κουκασίων κατακτηθεῖσαι ἐπαρχίαι δύνανται ἀληθῶς νὰ παραχωρηθῶσι ὡς ὑπόθηκὴ τῆς ζητουμένης ποσότητος. Ἐκ τῶν δύο Ῥωσσικῶν στρατῶν, ὁ μὲν ἐν Εὐρώπῃ, νομίζω, ὅτι εἶναι ἐπιφορτισμένος τὰ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν τοῦ Νικόλαου, ὁ δ' ἕτερος ἐν Ἀσίᾳ τὰ χρηματικά αὐτοῦ συμφέροντα. Ἀλλ', ἐὰν ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος δὲν ἐλατρώρῃ ἑαυτὸν δεδεμένον διὰ τὰς ἐκφράσεις τῆς προκηρυξέως του, ἢ Ἀγγλία δύναται νὰ ἰδῇ μετὰ ὅμμα ἀδιάφορον τὸν Ῥῶσον στρατιώτην προβαίνοντα εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Ἰνδιῶν; Δὲν καταταράχθη ἤδη, ὅτε κατὰ τὸ 1827 οὗτος ἔκαμεν ἐν εἰς βῆμα ἐν τῇ Περσικῇ Αὐτοκρατορίᾳ;

Ἐὰν ἡ γενομένη δυσκολία ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς συνθήκης, καὶ τὸ κατὰ τὴν τῶν βρῶν συνθήκης μετὰ τὴν Τουρκίας καὶ Ῥωσίας· ἐὰν ἡ διπλὴ αὕτη δυσκολία κατέσταινεν ἀνωφελεῖς τὰς γενομένας προσπάθειας πρὸς ἐξάλειψιν τοσούτων προσκομμάτων· ἐὰν κατὰ τὸ ἔαρ ἐπεχίρειτο μία δεύτερα ἐκστρατεία, αἱ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ἤθελον καὶ αὐτὴ λάβει μέρος εἰς τὴν ἐρίαν; Ὅποιος θέλει εἶσαι ἡ ἀνήκουσα εἰς τὴν περίστασιν ταύτην διαγωγὴ τῆς Γαλλίας; Τοῦτο προκρίνεται νὰ ἐξετάσῃ εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ὑπομνήματος τούτου. (ἐκ τοῦ Αἰῶνος)

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΪΟΥ.